

Cilvēks ir dzimis brīvs

Tieši tā, kā teikts virsrakstā, es nodomāju, kad pacēlās lidmašīna, kurai bija jānogādā mani Spānijā, kur pavadīšu turpmāko pusgadu. Atcerējos arī kādas mūsu pasniedzējas teikto – no visām Eiropas pilsoņu tiesībām eiropieši vislabāk zina savas tiesības pārvietoties. Tā nu es sāku izbaudīt šīs tiesības.

Nu jau pāris nedēļu dzīvoju netālu no Madrides un mācos skaistajā Alkalas (*Alcalà de Henares*) universitātē. Tagad jūs, mīļā ģimene, draugi un visi pārējie, kurus tas interesē, varēsiet lasīt manu interneta dienasgrāmatu par dzīvi un mācībām Spānijā, kuras kļuva iespējamā tādēļ, ka ir izveidota programma “*Erasmus*”. Centīšos uzrakstīt svarīgāko, kas notiek manā dzīvē.

Tā nu es sajutos nometusi važas, dodoties pretī nepazīstamajam. Nepārprotiet mani, mājās es nejutu savažota. Taču jūs jau zināt, cik ļoti mums visiem laiku pa laikam gribas nomainīt ierasto ikdienu pret kaut ko jaunu, jo tas laikum ir cilvēka dabā. Tādēļ es jutos laimīga! Lai gan jūsu visu man, protams, pietrūkst.

Gribu dalīties ar jums sajūsmā par to, ka jutos iecelta saulītē. Pie debesīm nav ne mākonīša, un man ir brīnišķīgā iespēja mācīties vienā no Spānijas augstskolām. Un tas – tikai pāris gadu pēc skolas beigšanas Latvijā! Uzreiz gribu piebilst – visi, kas sapņo mācīties vai praktizēties citās zemēs, pārvariet nedrošību, tas ir to vērts!

Viens no maniem galvenajiem mērķiem, braucot uz šejieni, protams, ir labāk apgūt spāņu valodu. Pagaidām gan mēs šeit savā starpā lielākoties runājam angļu valodā, jo tā daudziem ir labāka. Tomēr ceru, ka, vairāk iepazīstot Spāniju un citam citu, arī runāt spāniski būs arvien vairāk izdevību.

Jāmācās ir diezgan daudz, tomēr nav tā, ka nekam citam neatliek laika. Esam gan apskatījuši pilsētu (man ļoti patika Servantesa muzejs, tā ir viņa dzimtā māja), gan arī aizbraukuši uz Madridi. Vakar, lai gan vajadzēja gatavoties spāņu valodas eksāmenam (to rīko, lai noteiktu, kurā līmenī mums šeit jāturpina apgūt valodu), man paslīdēja kāja un es pievienojos kaimiņienes viesu pulciņam. Tur bija vairāki spāņu puiši, un – cik veiksmīga sagādīšanās! – beidzot izdevās diezgan daudz parunāt spāniski. Arī eksāmenā nekas ļauns nenotika, šķiet, uzdevumus izpildīju gluži labi. Redz, ko nozīmē prakse uz vietas!

Nu jau esmu sarakstījusi ļoti gari, turpināšu nākamreiz. Bučas visiem (uz abiem vaigiem, kā šeit pieņemts).